

Проект:Україна-моя БАТЬКІВЩИНА

Ведуча *Виростає, дитино, й пам'ятає,
БАТЬКІВЩИНА то найкращий край.*

Ми раді вас вітати у нашій світлиці
І дарувати хліб із золота-пшениці.
Серця в нас сповнені любов'ю, миром,
Бажаємо, щоб ця зустріч була щирою.

Ведучий Сьогодні ми з вами поведемо мову про найдорожче серцю кожної людини. Нехай тему нашої розмови вам підкажуть рядки вірша Ліни Костенко.

Ведуча (Під мелодію читає напам'ять вірш.)

Буває часом спіпну від краси,
Спинаюся, не тямлю, що за диво-
Оці степи, це небо, ці ліси-
Усе так гарно, чисто, незрадливо.
Усе як є- дорога, явори,
Усе моє- все зветься Україна.

Про яку святиню говориться у вірші?

Ведучий Про Україну. Тема нашого літературно-музичного проекту: 'Україна-моя Батьківщина' (Лунає пісня "Мое ім'я - Батьківщина")

Учень 1 Земля, на якій ми живемо, хліб, який ми споживаємо, мама і тато, які дали нам життя... Без всього цього жити просто неможливо, бо все це і є – наша Батьківщина.

Учень 2 У всіх людей одна святиня,

Куди не глянь, де не спитай,

Рідніша їм, своя пустиня,

А ніж земний в пустині рай.

Їм красить все їх рідний край

Нема без кореня рослини ,

А нас людей без Батьківщини.

Учень 3 Так. Де б ви не жили-біля високих гір чи синього моря, серед безкрайнього степу, чи в оточенні віковичних лісів, у місті чи селі, в багатопверховому будинку чи в маленькій хатинці, що потопає в зелені мальовничого саду,- усе це зветься одним словом - Україна.

Україна – це твоя Батьківщина. Тут ти народився, поряд з тобою живуть твої батько, мати, дідусь, бабуся, сестрички і братики. Усі вони – громадяни незалежної країни. Ти також громадянин України, бо живеш на цій землі, знаєш українську мову, любиш і шануєш своїх рідних, свою завітчану землю, рідний край.

Учень 4 Почуття любові і глибокої гордості за Вітчизну разом з вірою у її величне майбутнє дає кожному українцеві, незалежно від того, молодий він чи сивий, чи живе він в Україні, чи в інших краях, право стверджувати: це моя країна, мій народ, моя Україна, моя Батьківщина!

Учень 5 Батьківщина – це земля, на якій ти народився. Батьківщина – це твоє рідне село, вулиця, де стоїть твій будинок. Батьківщина – це казки, які розповідала тобі бабуся. Це зелена травичка і блакитна річечка. Це садок біля хати. Це безмежні лани. Наша Батьківщина – Україна.

Ведучий А чи знаєте ви, що біла хата - це символ добра і надії. У ній – корінь нашого роду, все одвічне, як життя, святе, як мамина пісня.

Лелека – це символ сімейного затишку, благополуччя, вірності.

Ведуча Майже в усіх народів є улюблені рослинні символи і в Україні теж. І коли ми говоримо про нашу Україну, то не уявляємо її без верби і калини. Калина – символ нев’янучої краси, кохання, рідної землі, нашої прекрасної України. Верба – символ неперервності життя, символ України. Красива і ніжна, невибаглива і корисна. Чорнобривці клали у воду, коли вперше купали немовля, щоб дитина була людям мила, як та квітка. Їх святять у церкві на Маковія разом із маком, колосками жита, пшениці. Барвінок з вічнозеленим листям і небесно-блакитними квітами... Він став символом мужності життя, символом справжнього козака. На весіллі барвінок – символ вірності та краси. У відварі барвінку купали немовлят, щоб росли здоровими і щасливими.

(УЧНІ ЧИТАЮТЬ ВІРШІ)

Учень6 Що таке Батьківщина?

За віконцем калина,
Тиха казка бабусі,
Ніжна пісня матусі.

Учень7 Дужі руки у тата,

Під тополями хата,
Під вербою криниця,
В чистім полі пшениця.

Учень8 Серед лугу лелека,

І діброва далека,
І веселка над лісом,
І стрімкий обеліск цей.

Учень9 Я готовий щомиті

Від біди боронити
Кожну в лузі билинку,
Кожну в гаї пташинку,
Щоб моя Батьківщина
Мала доброго сина

Ведуча :Запрошуємо до слова 1-й гімназійний клас.

Проект1 гімназійного класу
'Батьківщина очима дитини'

Під рідним небом жайворонок співа,
Я радий знати тих пісень слова.

Я слухав, чув: співала та пташина

Одне святеє слово: 'Україна'

На ріднім полі шепчуть колоски.

Я радий знати тихі їх думки.

Я слухав, чув, як кожна колосина

Шептала тихо слово: 'Україна'

Учень11

У ріднім краю зелен гай шумить.

Я знати радий, про що він мріє-снить.

Я слухав, чув, як кожна деревина

Шуміла ніжно слово 'Україна'.

О Боже, дай повік любити край,

Де квітка, пташка і зелений гай,

Де кожна вірна тій землі дитина

Живе єдиним словом: 'Україна'.

Ведуча Говорячи про Україну, ми не уявляємо її без наших прекрасних вишивок. Важливе місце у житті українця посідає вишитий рушник. Без рушника, як і без пісні, не обходилось народження, одруження, смерть людини. З хлібом-сіллю на рушниках зустрічали в нас дорогих гостей. Рушник передавали як оберіг із роду в рід, із покоління у покоління. Коли син вирушав з дому в далеко дорогу, мати дарувала йому рушник як обергі від лиха.

Ведучий Так, вишитий рушник, вишиванка, український віночок- це невід'ємна частина кожного українця. Я думаю, вам буде цікаво дізнатися про український віночок, про квіти з яких його плели та про символи квітів та стрічок цього віночка.

Ведуча Український віночок- не просто краса, а й оберіг, «знахар душі», бо в ньому є така чаклунська сила, що біль вгамовує, волосся береже.

Кожна квітка- це лікар, оберіг від злих сил.

Я думаю, для вас буде цікаво дізнатися, що:

- Безсмертник- символ здоров'я.
- Деревій- символ нескореності.
- Барвінок- життя і безсмертя душі.
- Цвіт вишні- символ материнської відданості.
- Мальва і півонія- символ віри, надії, любові.
- Мак- символ печалі і смутку тих, у чийх родинях хтось загинув у боротьбі з ворогом.
- Ромашка- доброта, ніжність, дівоча чистота.
- Любисток і волошка- відданість та вірність.
- Калина- символ дівочої вроди.

- Хміль- символ розуму.

Ведучий Я дізнався, що у вінок вплітали стрічки і кожна стрічка має свій символ. Сподіваюся, це цікаво.

Існує 10 кольорів стрічки: коричнева – символ землі, жовта – символ сонця, зелена – символ молодості, синя – символ води, блакитна – символ неба, оранжева – символ хліба, фіолетова – символ мудрості, рожева – символ багатства, червона – символ печалі і магичності, по боках в'язали білі стрічки, на кінцях яких вишивали сонце і місяць – обереги голови. Якщо біла стрічка не була вишита, її не пов'язували.

Ведуча

Вишита колоссям і калиною,
Вигойдана співом солов'я,
Звешся величаво Україною,
Земле зачарована моя.

Ведучий Час запросити учнів 2-го гімназійного класу до слова.

2 гімназійний клас ознайомить нас із своїм

проектом

“А над світом українська вишивка цвіте”

Ми різні з материнської колиски,
Та всі ми діти щирої землі.
В родині вільній всі ми – українці,
Ми України доньки сини.

Учень 13

Благословенна у віках земля
З хлібами щедрими під небом синім.
Велично й впевнено зійшла зоря
Нової України!

Учень 14

Вона в моїй душі, в серцях людей,
У radoщах та у скрутну годину.
Ім'я її прекрасне і святе –
Це наша рідна, люба Україна.

Учень 15

Вона добро несе в новітній світ,
Довічну віру й пісню солов'їну.
Тож пам'ятаймо пращурів завіт –
Любити Україну!

Учень 16

Правічна і нескорена земля
Хлібами сходить у прийдешню днину.
Допоки світить праведна зоря –
Шануймо Україну!

Ведучий Україно моя, ти одна, як життя, ти моя Батьківщина.

Земля моя рідна – це моя Україна! Щасливі ми, що народилися і живемо на чудовій, багатій землі. Тут жили наші прадіди. Тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини, одвічних добрих традицій.

Ведуча

Україна – країна трагедій і краси, країна, де найбільше люблять волю і найменше знали її, країна гарячої любові до народу і чорної йому зради. Довгої вікової героїчної боротьби за волю. Тут ми робили свої перші кроки, відкривали навколишній світ. Тут нам уперше забриніли звуки рідної мови, завдяки якій ми усвідомили самих себе. Тут ми навчилися відповідати усмішкою на усмішку, співчуттям на чужий біль.

Учень 17

Тобі, земле моя,
Мій рідний край, земля моя свята,
Життя мого колиска калинова...
Тут синь гаїв і неба чистота,
І мила серцю українська мова.
Тут перший крок, і перша висота,

І я сама, і вся моя родина,
Щасливі та сумні мої літа,
І стежка в отчий дім одна-єдина.

Учень 18

Світе мій широкий, воленько ласкава,
Доле моя, радосте моя!
Вічна Україно, квітне твоя слава
Невмирущим співом солов'я.
Краю мій зелений, золото вербове,
Стежка моя, роси голубі!
Мати Україно, сонце чорноброве,
Уклоняюсь піснею тобі.

Ведуча

Пам'ять – одна з найцікавіших особливостей людини. Як не можна забувати своїх батьків, так не можна забувати свого народу та його історії.

Ведучий Учні 4-го гімназійного класу представляють вашій увазі свій проект.

Проект 4 гімназійного класу

“А я не скорилася, українкою ж

Я народилася”

(Дикламація вірша)

Я – українець, продовжувач роду,

Я – українець, козак у крові.
Пишаюся тим, що я син є народу,
Який не скорився ні в одній боротьбі.
Я – українка, не скорена духом
Я – українка – і це назавжди.
Я є дочкою вільного роду
Й гідно несуче звання навіки.
Ми – українці. Ми діти є волі
В серці у нас пламеніє любов.
Ми нескорені і жити в неволі
Нас не примусить ніколи й ніхто.

О. Волинюк

Учень 19

Край, де ми народились,
Ростемо й живемо,
Батьківщиною ніжно
Із любов'ю звемо.

Учень 20

Рідний дім,
Україно наша.
Різні в світі землі є,
Але ти найкраща.

Учень 21-й

І ліси, і долини,
Ріки, гори, поля –
Ти наша Вітчизна,
Предків слава земля.

Учень 22-й

Щоб могли українці
Жити в щасті й добрі,
Бережімо Україну,
Захистімо її.

Ведучий Наша держава горда від того, що зуміла виховати людей, здатних об'єднатися на Майдані, здобути волю, вибороти справедливість. Ми заявили про себе, як про велику націю, гідну зайняти достойне місце у світовій спільноті. Трагічні події в Україні, починаючи з листопада 2014 року, тривожать та не залишають байдужими жодного громадянина країни. Кожному з нас необхідно усвідомити, за що боролися учасники Євромайдану, заради чого пожертвували своїм життям Небесна Сотня і гинуть на сході України сотні молодих людей, воюючи проти російського агресора.

(Діти виконують пісню “За Україну, за її волю...”

Ведуча

Народе мій, пишаюся тобою:
Моя душа – частинка твого “Я”
Красою правди у святім двобою
Понад Майданом сонця лик сія...
Є нація! Хай знають всі у світі:
Ми є! Народ піднявся із колін!
І переможно сонце в небі світить,
Співає гордо наш Державний Гімн.

Ведучий До слова запрошуємо учнів 6-го, 7-го гімназійних класів.

Проект 6-го, 7-го гімназійних класів

“Я – громадянин України”

Ведуча

Юначе! Хай буде для неї твій сміх,
І сльози, і все до загину...

Не можна любити народів других,
Коли ти не любиш Україну!...

Ведучий

Дівчино! Як небо її голубе,
Люби її кожну хвилину.
Коханий любить не захоче тебе,
Коли ти не любиш Україну!...

Ведуча

Любіть у труді, у коханні, в бою,
Як пісню, що лине зорею...
Всім серцем любіть Україну свою –
І вічні ми будемо з нею!

(Учень із запаленою свічкою читає вірш)

Слава тобі, Господи,
Під сонячним небом,
Де я народився,
Дай нам велику силу
На подвиг оновлення,
Зміни нам лінивi серця і оживи душі,
Щоб ми могли в поті чола
Орати і сіяти свою занедбану ниву.
Просвіти, Господи, душу мою
І відкрий мені дорогу стати тим,
Ким повинен бути на землі твоїй

Молитва

Молюсь за тебе, Україно,
Молюсь за тебе кожен час,
Бо ти у нас одна-єдина,-
Писав в своїх віршах Тарас.
Молюсь,- казав він, щоб у тебе
Не було між людьми війни,
Щоб завжди було чисте небо
На нашій стомленій землі.
Щоб навесні в садку черемха
Пахучим квітом зацвіла
І поверталися лелеки,
Де шум Черемошу й Дніпра!

